

ΕΤΟΣ 60όν

19 Αυγούστου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3090)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΜΥΡΙΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ

Ἡ ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητας

Μέ τή σημερινή Εὐαγγελική περικοπή ὁ Κύριος ἐξήγησε στόν ἀπόστολο Πέτρο γιά ποιό λόγο ὀφείλει νά συγχωρεῖ κάθε ἄνθρωπο πού τοῦ ἔχει φταίξει σέ ὁποιοδήποτε πράγμα. Συγκεκριμένα, ὁ ἀπόστολος Πέτρος ρώτησε τόν Κύριο μέχρι πόσες φορές θά πρέπει νά συγχωρεῖ ὄσους ἀμαρτάνουν εἰς βάρος του. Ὁ Κύριος τότε τοῦ ἀπάντησε ὅτι θά πρέπει νά τοὺς συγχωρεῖ ἀμέτρητες φορές. Γιά νά τοῦ δώσει νά καταλάβει τήν ἀπάντησή του αὐτή, εἶπε τήν παραβολή τῶν μυρίων ταλάντων. Μέ τήν παραβολή αὐτή διδάσκει ὅτι θεμέλιο καί ἀπαραίτητη προϋπόθεση στό νά εἶναι κάποιος συγχωρητικός ἀπέναντι στοὺς ἄλλους ἀποτελεῖ ἡ ἐπίγνωση τῆς προσωπικῆς του ἀμαρτωλότητας. Ἐάν κάποιος συνειδητοποιήσει πόσο ἀμαρτωλός εἶναι ἀπέναντι στόν Θεό καί πόσο εὐσπλαχνικός εἶναι ὁ Θεός πρὸς αὐτόν, τότε πολὺ εὐκολοῦ θά συγχωρεῖ τοὺς πάντες. Ἀλλὰ καί ἀντίθετα, ὅσο περισσότερο κάποιος ἀγνοεῖ τή δική του ἀμαρτωλότητα καί ἐνοχή πρὸς τόν Θεό καί τοὺς συνανθρώπους του, τόσο πιό σκληρός καί ἀπαιτητικός γίνεται πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ἡ οὐσία τῆς ἀμαρτίας

Στήν παραβολή ὁ Θεός παρομοιάζεται μέ ἕναν βασιλιά, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος μέ ἕναν δούλο τοῦ βασιλιά, ὁ ὁποῖος τοῦ χρωστᾷ μύρια, δηλαδή δέκα χιλιάδες τάλαντα. Τό ποσό τοῦ χρέους εἶναι ἀστρονομικό. Γιά νά ἀντιληφθοῦμε τό μέγεθος του, ἀρκεῖ μόνο νά ἀνατρέξουμε στήν Ἁγία Γραφή, στό Γ' βιβλίον τῶν Βασιλειῶν, ὅπου πληροφοροῦμαστε ὅτι τό ποσό τοῦ φόρου πού πλήρωναν ἐτησίως ὅλα μαζί τά ὑποταγμένα ἔθνη στό βασιλιά Σολομῶνα δέν ξεπερνοῦσε τά ἑπτακόσια τάλαντα. Ἐπομένως τά μύρια τάλαντα τοῦ δούλου τῆς παραβολῆς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιη' 23-35)

Μακροθυμία καί σκληρότητα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξάμενου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντας δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ. Ἐξελλθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος, εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι εἰ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτόν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἴδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἔλυπῆθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτόν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δούλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾰ σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ισοδυναμοῦν μέ μύρια τάλαντα, δηλαδή ἀναρίθμητα. Τόσο λοιπὸν εἶναι τὸ χρέος τῶν ἁμαρτιῶν κάθε ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεό! Ὅσα κατὰ ἔργα καὶ ἄν κάνουμε, εἶναι ἀδύνατο νὰ ξοφλήσουμε τὰ χρέη μας.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐγείρεται αὐθόρμητα τὸ ἐρώτημα: «Γιὰ ποιὸν λόγον εἴμαστε τόσο πολὺ ἔνοχοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;». Τὴν ἀπάντηση στοῦ ἐρώτημα αὐτὸ θὰ τὴ λάβουμε, ἂν καταλάβουμε τί εἶναι ἡ ἁμαρτία σύμφωνα μὲ τὴ χριστιανικὴ διδασκαλία. Ἡ ἁμαρτία, παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης, εἶναι πρωτίστως φαινόμενο πνευματικὸ - μεταφυσικὸ. Οἱ ρίζες τῆς βρίσκονται στοῦ μυστικὸ βάθος τῆς πνευματικῆς φύσης τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ οὐσία τῆς ἁμαρτίας συνίσταται ὄχι στὴν κατάλυση ἠθικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ στὴν ἀποστασία ἀπὸ τὴν αἰώνια θεία ζωὴ, γιὰ τὴν ὁποία δημιουργήθηκε ὁ ἀνθρώπος καὶ στὴν ὁποία φυσικῶς –δηλαδή ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ φύση του– κλήθηκε. Ἡ ἁμαρτία διαπράττεται πρὸ παντός στοῦ μυστικὸ βάθος τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος, ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματά τῆς πλήττουν ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Ὅταν αὐτὴ συντελεσθεῖ, ἀντανაკλᾶται στὴν ψυχικὴ καὶ φυσικὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, στὴν ἐξωτερικὴ του ἐμφάνιση, στά πεπρωμένα αὐτοῦ πού τὴ διέπραξε, ἐξέρχεται ἀναπόφευκτα πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἀτομικῆς του ζωῆς καὶ βαρύνει μὲ τὸ κακὸ τὴ ζωὴ ὁλόκληρης τῆς

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολὴν· ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μὲ ἓνα βασιλεῖα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ λογαριασθῇ μὲ τοὺς δούλους του. Ὅταν δὲ ἄρχισε νὰ λογαριάζεται, τοῦ ἔφεραν ἓναν πού χρωστοῦσε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς δὲν εἶχε νὰ τὰ πληρώσῃ, διέταξε ὁ κύριός του νὰ πωληθῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του καὶ ὅλα ὅσα εἶχε καὶ νὰ ἐπιστραφοῦν τὰ ὀφειλόμενα. Τότε ἔπεσε ὁ δούλος εἰς τὰ πόδια του καὶ τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, κάνε ὑπομονή καὶ ὅλα θά σοῦ τὰ ἐπιστρέψω». Καὶ ὁ κύριος τοῦ δούλου τὸν σπλαγχνίσθηκε, τὸν ἄφησε ἐλεύθερον καὶ τοῦ ἐχάρισε τὸ χρέος. Μόλις ἐβγήκε ὁ δούλος ἐκεῖνος, συνήντησε ἓνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, πού τοῦ χρωστοῦσε ἑκατὸ δηνάρια. Καὶ τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸν λαιμὸ καὶ τοῦ ἔλεγε, «Δὸς μου ὅσα χρωστᾷς». Ὁ δὲ σύνδουλός του ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ τὸν παρακαλοῦσε λέγων, «Κάνε ὑπομονή καὶ θά σοῦ τὰ ἐπιστρέψω». Αὐτὸς ὅμως δὲν ἤθελε, ἀλλ' ἐπῆγε καὶ τὸν ἔβαλε εἰς τὴν φυλακὴν ἕως ὅτου ἐπιστρέψῃ τὰ ὀφειλόμενα. Ὅταν οἱ σύνδουλοί του εἶδαν ὅ,τι συνέβη, ἐλυπήθησαν πάρα πολὺ καὶ ἤλθαν καὶ ἐξήγησαν εἰς τὸν κύριόν τους ὅλα ὅσα εἶχαν συμβῆ. Τότε ὁ κύριός του τὸν ἐκάλεσε καὶ τοῦ λέγει, «Δοῦλε πονηρέ, ὅλο τὸ χρέος ἐκεῖνο σοῦ τὸ ἐχάρισα, διότι μὲ παρεκάλεσες. Δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, ὅπως καὶ ἐγὼ σέ ἐλέησα;». Καὶ ὠργισμένος ὁ κύριός του τὸν παρέδωκε εἰς τοὺς βασανιστάς, ἕως ὅτου τοῦ ἐπιστρέψῃ ὅλα ὅσα τοῦ χρωστοῦσε. Ἔτσι καὶ ὁ Πατέρας μου ὁ οὐράνιος θά σᾶς συμπεριφερθῇ, ἐάν ὁ καθένας σας δὲν συγχωρῇ τὸν ἀδελφόν του μὲ ὅλην σας τὴν καρδιά.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀνθρωπότητας, καὶ συνεπῶς ἀντανακλᾶται καὶ στά πεπρωμένα τοῦ σύμπαντος. Συνέπειες κοσμικῆς σημασίας δὲν εἶχε μόνο τὸ ἀμάρτημα τοῦ Προπάτορα Ἀδάμ. Κάθε ἀμάρτημα, φανερό ἢ κρυφό, καθενός ἀπὸ ἐμᾶς, ἐπηρεάζει τὰ πεπρωμένα ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἄν μία ἀμαρτία τοῦ Ἀδάμ εἶχε τόσο φοβερές συνέπειες γιὰ ὅλη τὴν πορεία τῆς ἀνθρωπότητας, μποροῦμε νὰ ἀντιληφθοῦμε πόσο ἀσύλληπτο εἶναι τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτιῶν μας, ἀφοῦ δὲν ἔχουμε ἀμαρτήσῃ μόνο μία φορά, ἀλλὰ καθημερινὰ ἀμαρτάνουμε πάρα πολλὰς φορές κρυφὰ καὶ φανερά, μὲ σκέψεις, μὲ λόγια καὶ μὲ πράξεις. Δωρεάν σωζόμεστε λοιπόν, χάρη στὸ ἀπέραντο πένταγος τῆς εὐσπλαχνίας τοῦ Θεοῦ μας. Πιστεύουμε στὸν Θεό, μετέχουμε στά μ-

19 Αὐγούστου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν).
Ἄνδρου μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων († 304).
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιν΄ 23-35.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Αὐγούστου, ΙΒ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιθ΄ 16-26.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

(Φιλοκαλικές Δοκιμές) Πρεσβυτέρου Μιχαήλ Σπ. Καρδαμάκη

Σχῆμα 14x21, σελίδες 443

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

στήρια τῆς Ἐκκλησίας καί τηροῦμε τίς ἐντολές του, ὄχι γιά νά ἐξαγοράσουμε τή σωτηρία μας, ἀλλῆ γιά νά ἐπιτρέψουμε στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ νά ἐκχυθεῖ ἐλεύθερα μέσα μας καί νά μᾶς ἀνακαινίσει δωρεάν.

Ὁ κακός δοῦλος τελικά κηίστηκε στή φυλακή, ἐπειδή δέν ἔδειξε ἔλεος στόν σύνδουλό του. Ἀπό ἐκεῖ δέν πρόκειται νά βγεῖ ποτέ, διότι, ἂν ὅταν ἦταν ἔξω ἀπό τή φυλακή ἀδυνατοῦσε νά ξεφλήσει τό χρέος, πολύ περισσότερο τώρα πού ἦταν φυλακισμένος. Αὐτή τήν κατάληξη θά ἔχουν, καταλήγει ὁ Κύριος, ὅλοι ὅσοι δέν συγκωροῦν ὀλοκαρδίως τοὺς συνανθρώπους τους.

Πίσω ἀπό αὐτό τό συμπέρασμα κρύβεται πολύ βαθύ νόημα. Ὁ Θεός δέν εἶναι ἐκδικητικός σέ κανέναν. Εἶναι ἀγάπη, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Στήν ἀγάπη βρίσκει ὁ ἄνθρωπος τόν Θεό του καί τή σωτηρία του. Ὅποιος δέν συγκωρεῖ, δέν ἔχει ἀγάπη· πολύ περισσότερο μάλιστα, ὅταν βαρύνεται ὁ ἴδιος μέ ἀμέτρητες ἁμαρτίες πρὸς τόν Θεό καί τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Γι' αὐτό μένει χωρὶς Θεό καί ἐπομένως χωρὶς ἐλπίδα. Ἄς συγκωροῦμε λοιπόν πάντοτε τοὺς ἄλλους ἀπό τήν καρδιά μας, γιά νά κωρέσει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέσα μας καί νά μᾶς δοθεῖ δωρεάν ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν καί ἡ αἰώνια ζωή. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολοῦθηστε καθημερινά: 1) «Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ...», στίς 12:00

2) «Ἡ μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική), στίς 16:00

3) «Τό ἀλάτι τῆς γῆς» (Παραδοσιακή μουσική), στίς 19:00

4) «Ἐκκλησία καί κόσμος», στίς 22:00 καί

5) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς...» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr